



בש"פ 5217/15 - לייב רוטנשטרייך נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5217/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: לייב רוטנשטרייך

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט
[נוסח משולב], התשמ"ד-1984

החלטה

1. לפניי בקשה למשפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט). המבקש הינו אביו של עורך-דין שהורשע בדין משמעתי בלשכת עורכי הדין, והבקשה נוגעת להרשעתו של הבן בבתי הדין המשמעתיים של לשכת עורכי הדין, הערעור על ההרשעה שנדחה על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים, ובקשת רשות הערעור שנדחתה על ידי בית משפט זה (השופט (כתוארו דאז) א' רובינשטיין) בבר"ש 2180/13 מיום 26.6.2013.

2. לאחר עיון בבקשה, לרבות פסק הדין בבית המשפט המחוזי ובהחלטת בית משפט זה בבקשה לרשות ערעור, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות על הסף. סעיף 2 לחוק שיפוט המשמעת (משפט חוזר), התשכ"א-1961, קובע, כי בענייני משמעת, "רשות מאשרת" רשאית להורות על קיום משפט חוזר בעניינו של נידון אם נתקיימו קריטריונים מסוימים המנויים בסעיף. "רשות מאשרת", היא כל רשות הקבועה בטור ב' שבתוספת, ובעניינו, ראש לשכת עורכי הדין, המנוי באותה תוספת (ראו גם באופן כללי: על"ע 14/88 הועד המחוזי של לשכת עורכי-הדין נ' פלוני, פ"ד מד(1) 676,



684 (1990); והשוו עם סעיף 56 לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, הקובע כי אב בית הדין בהליך המשמעת לפי אותו חוק הוא המוסמך להורות על עריכת משפט חוזר). לפיכך, הגורם המוסמך להחליט בבקשות כגון דא בנסיבות המקרה שלפנינו הוא ראש לשכת עורכי הדין, ובהתאם לכך יש להגיש את הבקשה אליו (וראו: מ"ח 2831/05 עומר גזאווי נ' לשכת עורכי הדין מחוז חיפה (8.5.2005); מ"ח 2718/05 מרואן עבדולגני נ' לשכת עורכי הדין בישראל (31.5.2005); מ"ח 3452/06 גרשון תירם נ' עיריית ת"א (11.3.2007)).

3. יתרה מכך, מגיש הבקשה הוא אביו של "הנידון" - עורך הדין שהורשע בדין משמעת. סעיף 31(ב) לחוק בתי המשפט קובע באופן מפורש כי "הרשות לבקש משפט חוזר נתונה לנידון וליועץ המשפטי לממשלה; מת הנידון - תהיה הרשות האמורה גם לבן-זוגו ולכל אחד מצאצאיו, הוריו, אחיו או אחיותיו" (ההדגשות הן שלי - ס.ג.). כלומר, רק הנידון או היועץ המשפטי לממשלה יכולים להגיש בקשה למשפט חוזר, והוריו של הנידון יכולים להגיש את הבקשה רק במקרים שבהם הנידון נפטר. בענייננו, הנידון עודנו בחיים, והנימוק שנמסר בבקשה לכך שהוא לא הגיש אותה בעצמו היה כי הוא "חושב שמערכת המשפט תתנכל לו בגלל שיגיש משפט חוזר". ברי, כי נימוק זה אינו תואם את הוראות החוק ואינו יכול להתקבל כסיבה לגיטימית להגשת הבקשה שלא בידי הנידון. מכל מקום, כאמור בפסקה לעיל, בשל היות ההרשעה בהליך משמעת, לא היה מקום כלל להגיש את הבקשה לבית משפט זה.

4. אשר על כן, הבקשה למשפט חוזר נדחית. ממילא נדחית גם הבקשה לצירוף פסק דין.

ניתנה היום, כ' באב התשע"ה (5.8.2015).

ש ו פ ט